Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 90 (2092) ♦ Четвер, 20 травня 1999 року ♦ Ціна договірна

20 травня

✔ 1920 р. Четвертий Всеукраїнський з'їзд Рад, який розглянув питання взаємовідносин РСФРР і УСРР, продовольче, про народну освіту, війну з Польщею.
✔ 1961 р. Почався суд над членами Української робітничо-селянської спілки Л. Лук'яненком, І. Кандибою, С. Віруном, О. Лібовичем, В. Луцьковим, І. Кліпишем, Ю. Босовницьким, які прагнули до відродження самостійності України конституційним шляхом.
✔ 1961 р. Постановою Ради Міністрів УРСР засновані щорічні республіканські премії ім. Т. Г. Шевченка за видатні твори літератури, образотворчого мистецтва й музики.
✔ 1993 р. Уперше в умовах незалежності України відкрився XII великий збір ОУН.

Урядові доведеться відповідати за незадовільну поведінку

Ранкове і денне засідання 19 травня

Парламентська хроніка

Розпочалося сесійне засідання з кількох досить грізних попереджень: по-перше, парламент проголосував постанову стосовно відновлення трансляції. Відповідно до неї до з'ясування обставин припинення трансляції Верховна Рада зупиняє дію угоди з Національною радіокомпанією про висвітлення своєї роботи і на тендерних умовах укладає угоди з іншими радіокомпаніями шляхом держзамовлення. У разі невідновлення трансляції протягом однієї доби Верховна Рада запропонує Президентові України внести подання про звільнення з посади голови Національної радіокомпанії Володимира Рєзнікова. Іншою постановою депутати звернулися до Л. Кучми про звільнення з посади голови Держтелерадіокомітету Олександра Савенка.

По-друге, сесія врешті визначилася з виголошеного попереднього дня звіту Кабміну про виконання держбюджету за перший квартал 99-го року.

(Закінчення на 2-й стор.).

Від вакханалії цін у наших аптеках можна захворіти. За злиденною ширмою-відмовкою про свободу підприємництва та про закони ринку, що начебто утверджуються в країні, погано замасковані жахливі речі. Одна з яких — лікарський голод за уявного достатку. Чим його спровоковано?

Про це та багато що інше у сфері найстабільнішого і найприбутковішого бізнесу **читайте на 5-й сторінці.**

ЦІНізм

У номер

Яров нами задоволений більше, ніж Росією

У Мінську 4 червня планово проведення засідання Ради міністрів закордонних справ і Ради глав урядів СНД. Про це під час зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою повідомив виконавчий секретар СНД Юрій Яров, який здійснив бліцвізит до Києва. Як повідомив журналістам по закінченні зустрічі прес-секретар Леоніда Кучми Олександр Мартиненко, на засіданні в Мінську має бути затверджено положення про виконком СНД та основні напрями зі створення зони вільної торгівлі в рамках Співдружності, над якими нині працює секретаріат. Потім ці документи буде передано для подальшого затвердження на засіданні глав держав СНД.

(Закінчення на 4-й стор.)

Одержали нового прем'єра з першої спроби

Державна Дума Росії більшістю голосів схвалила кандидатуру Сергія Степашина на посаду глави уряду РФ. 293 депутати проголосували «за», 55 — «проти», 11 — утрималися. Борис Єльцин одразу підписав указ про його призначення.

Врожай-99

Померзли сади

Різке похолодання завдало агропромисловому комплексу Вінниччини збитків майже на 30 мільйонів гривень. Як повідомили в обласному управлінні сільського господарства і продовольства, тільки на посівах головної для області культури — цукрових буряків — втрати становлять 5 мільйонів гривень. На площах гороху втрачено 3,5 млн. грн., кукурудзи — 2,5 млн., соняшнику — 900 тисяч гривень. Нестійкими до несподіваних приморозків, а вони найбільше відчувалися у північних районах, виявилися ярий ячмінь та деякі інші зернові культури.

Але найдужче померзли сади: почорнів білий цвіт на абрикосах, вишнях, ранніх сортах яблунь. Половина загальної суми збитків припадає на садівництво.

Запитайте в депутата

Такі зміни не радують

Минув рік після виступу кандидата в депутати Григорія Дашутіна перед виборцями села Грунь. Зміни, звичайно, є: заборгованість з виплати пенсій зросла з трьох до шести місяців, побільшало безробітних, адже закрили пекарню, скоротили працівників сільпо. Село з передових скотилося до останнього в області...

Шановний Григорію Петровичу, нам конче потрібна ваша допомога.

З повагою, мешканці села.

Грунь Охтирського району Сумської області.

99 Передплата-99

За 24 гривні – 720

Витративши на передплату нашої газети 24 грн., пенсіонер МВС, полковник у відставці, лучанин Андрій Васильович Шпарага виграв не тільки цікаву інформацію з доставкою додому, а й... у 30 разів більше — 720 грн.

Саме стільки коштує меблева «стінка» для передпокою, яку вручив щасливому призеру один із спонсорів «Голосу України» голова правління ВАТ «Луцький меблевий комбінат» Володимир Миколайович Римарчук.

Як зізнався володар виграшу, це — перший солідний виграш за все його життя. А реальним він став завдяки його сину — одинадцятикласнику луцької школи № 7 Миколі Шпаразі, який бере активну участь у всіх газетних лотереях і конкурсах. Сам Андрій Васильович передплачує «Голос України» з першого номера, відтепер, стверджує, що більш постійного читача, ніж і «гравця», газета не знайде. Можливо, поталанить ще на щось необхідне для дому, для сім'ї.

А спонсор, В. Римарчук, вручаючи меблі, підтвердив свою готовність і надалі брати участь у конкурсах і розіграшах заохочувальних призів «ГУ», яку, до речі, постійно передплачує підприємство. Тим паче що асортимент у луцьких меблевиків чималий і вартісну планку наступних призів вони знижувати не збираються. Швидше — навпаки.

Василь АЛЕКСЕЄВ.

Луцьк.

Спробував і виграв!

❍ Госпіталізовано 86 солдатів Чернігівського льотного училища, які отруїлися неякісною їжею.

❍ У результаті шквального вітру залишаються без електроенергії 862 населені пункти в семи областях України.

❍ Припинено пошук учасника Першої національної експедиції на Еверест В. Копитка.

❍ У Сімферополі на площі перед Радою міністрів Криму кримські татари розгорнули наметове містечко.

P.S.

У номер

✔ Київ

Полку претендентів прибуває

Центральна виборча комісія своїми постановами зареєструвала ще двох претендентів на кандидата в Президенти України. Ними стали Петро Симоненко (від Комуністичної партії) та Олександр Мороз (від Соціалістичної партії). Через ЦВК «не пройшов» поки що Геннадій Удовенко (від Народного руху): недоліки в оформленні документів.

«Вперед, Україно!». Але без Кучми

Партія «Вперед, Україно!» на майбутніх президентських виборах не підтримуватиме Леоніда Кучму. Про це заявив на презентації нової партії її лідер Віктор Мусіяка. На його думку, серед усіх претендентів є дві достойні кандидатури: Євген Марчук та Олександр Мороз. Щоправда, скоріше за все на з'їзді, який пройде 22 травня, «Вперед, Україно!» висуне претендентом на найвищу посаду свого голову — Віктора Мусіяку.

Водночас лідер партії переконаний: нинішній склад Кабінету міністрів потрібно негайно відправити у відставку, оскільки уряд не опирається на парламентську більшість і фактично перетворився на передвиборний штаб Леоніда Кучми. Це уряд, який лише поглиблює соціально-економічну і політичну кризу.

✔ Суми

Краще журавель у небі, ніж синиця в руках

Голова Ліберальної партії України Володимир Щербань запропонував Наталі Вітренко посаду. Звичайно, лідера прогресивних соціалістів не закликали до партійної зради. Пан Щербань як глава Сумської держадміністрації прагнув бачити товаришку Вітренко на місці свого заступника з економічних питань. Однак знаблива пропозиція не зворушила прогресивно-соціалістичне серце. Наталя Михайлівна має намір активно поборотися за найвищу посаду в державі, і в цей відповідальний момент лібералів просять не турбувати. Лішпе їм замислитися над власним працевлаштуванням. Якщо Н. Вітренко впіймає «журавля», лібералам забавам кінець, панове. «Синиць» вам роздавати не будуть.

✔ Дніпропетровськ

Батьківщина наказала тримати курс на Боснію

Наш особовий склад 240-го окремого спеціального батальйону миротворчих сил України у складі міжнародних Стабілізаційних сил на території Боснії і Герцеговини вилетів з Дніпропетровська до Мостара.

«Укрбат» увійде до складу німецької бригади «Центр» і підпорядковуватиметься французькій дивізії «Саламандра». Завдання наших миротворців — контроль території площею 400 кв. км, зокрема, охорона стратегічного Алексина моста через річку Неретву. Вони також контролюватимуть переміщення гуманітарних вантажів, важкого озброєння, забезпечуватимуть громадський порядок у таборах біженців.

✔ Фотофакт

У Національній парламентській бібліотеці України відкрилася книжкова виставка «День Європи. До річниці створення Європейського союзу».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Бюджет дірявий

Денне засідання 18 травня

Парламентська хроніка

Звіт Кабінету міністрів України про виконання державного бюджету за перший квартал 1999 року, з яким виступив міністр фінансів Ігор Мітюков, був маловтішним. Ось кілька контрольних цифр. Найтривожніша — триває спад валового внутрішнього продукту, який становив 4,8 відсотка, у порівнянні з відповідним періодом минулого року. А відтак обсяг промислового виробництва скоротився на 2,4 відсотка. Дещо радують справи у сільському господарстві. Тут обсяг валової продукції за січень-квітень збільшився на 0,6 відсотка. Разом з тим споживчі ціни з початку року зросли на 5,9 відсотка.

Далі з усіх напрямів економіки у звіті прозвучали одні мінуси. Як результат до державного бюджету надійшло 3 мільярди 600 мільйонів гривень, що становить 88 відсотків від плану першого кварталу та 15,5 відсотка від плану на 1999 рік. Але реальні, фактичні, надходження до державного бюджету були ще меншими, тому що у його доходній частині відображено ряд податків, що збиралися до місцевих бюджетів.

Певна річ, що заробили, те й поділили. На виплату заробітної плати, пенсій, стипендій, допомоги на погашення заборгованості з соціальних виплат, на дотації місцевим бюджетам, медикаменти і харчування спрямовано 1,7 мільярда гривень. От уже й нема половини бюджету першого кварталу.

Повністю профінансовано у першому кварталі вугільну галузь — 425 млн. грн. На другому місці — село. «Живими» грішми весняно-польові роботи профінансовані на суму 339 млн. грн., а всього передбачено до кінця року спрямувати в агрокомплекс 1,4 мільярда гривень. До цього ще слід додати, що на перший квартал припадало заплатити 1 мільярд 245 мільйонів гривень з обслуговування державного боргу, який, до речі, вже наблизився до 14 мільярдів доларів, щоб стало зрозумілим: економічна ситуація в країні, як то кажуть, на грані.

Це стало ще наочнішим після виступу голови Комітету з питань бюджету Юлії Тимошенко, яка глибоко проаналізувала причини невиконання бюджету, назвавши у першу чергу недобір за транзит російського газу через територію України, пільгові митні податки, мізерні надходження від державної власності, яку передано в управління, неспроможна податкова система тощо. Співдоповідачка від імені комітету внесла свій проект постанови з обговорюваного питання.

В обговоренні звіту взяли участь голова Рахункової палати України В. Симоненко та народні депутати.

Вносилися різні пропозиції аж до відставки уряду.

Підсумок обговоренню зробив Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко. З чотирьох запропонованих проектів постанов, у тому числі від Кабміну та Комітету з питань бюджету, необхідної кількості голосів не набрав жодний.

Голосування перенесено на наступне пленарне засідання.

Анатолій КАРАСЬ.

Урядові доведеться відповідати за незадовільну поведінку

Ранкове і денне засідання 19 травня

(Початок на 1-й стор.).

В остаточній редакції постанови Верховної Ради (в ній узгоджено пропозиції і комуністів, і рухівців, і прогресивних соціалістів) роботу Кабінету міністрів з виконання держбюджету-99 визнано незадовільною. Особливу суперечку після прийняття постанови за основу викликав її 15-й пункт, запропонований комуністами. Йшлося про внесення до порядку денного сесії питання про відповідальність Кабінету міністрів за невиконання бюджету. Спочатку для прийняття рішення не вистачило одного голосу. Однак під час остаточного голосування постанову прийнято з обома найдискусійнішими пунктами (226 — «за»). Щоправда, як з'ясувалося в кулуарах, не всі депутати збагнули, за що проголосували. Адже текст постанови повністю не зачитували.

Головуючий поставив на голосування пропозицію Володимира Марченка (ПСПУ), а вона й стосувалася питання про відповідальність уряду.

Парламентарії також намагалися подолати президентське вето на зміни до Закону «Про Конституційний суд України». Президент у своїх зауваженнях, зокрема, не погоджувався із доповненням законодавця, в якому чітко визначалося: КС вирішує тільки правові питання і не може приймати політичних рішень. Л. Кучма заперечував і проти деяких інших змін. Однак не вдалося прийняти жодного рішення: ні подолати вето, ні погодитися на пропозиції Президента. Так само не визначилися депутати із Законом «Про звернення до Конституційного суду України з питання надання висновку щодо відповідності законопроекту про внесення змін до Конституції України вимогам статей 157 і 158 Конституції України» з пропозиціями Президента. Голосування з обох питань перенесено на наступний день.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Думки з приводу

Верховна Рада України прийняла постанову про внесення до порядку денного питання про відповідальність Кабінету міністрів за невиконання держбюджету-99. Чи не означатиме це початок процедури виявлення недовіри уряду? З таким запитанням наш кореспондент звернувся до народних депутатів.

Віталій ЛУЦЕНКО, голова Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів (КПУ): — Уряд, по-перше, втратив керованість бюджетним процесом; по-друге, свідомо чи несвідомо не хоче сам сформувати достойний бюджет; по-третє, бюджетний процес в Україні набрав відверто кримінального характеру. Прийнята постанова ВР, власне, розпочинає процедуру висловлення недовіри уряду. Ми вже зібрали більш як 150 підписів, і це питання повинно розглядатися позачергово. Якщо не цього сесійного тижня, то наступного — в червні.

Валерій ЧЕРЕП, СДПУ (о):— Прийнята постанова — це дуже серйозно. Бо таке трактування може спричинити недовіру Кабінетові міністрів. Наслідки цього непередбачувані. Все залежить від ситуації, яка виникне на той момент, коли розглядатиметься це питання. Адже воно не просто є економічним, а й з політичним забарвленням. Ліві сили намагатимуться відправити уряд у відставку. На мій погляд, теоретично це можливо, але зробити практично важко. Однак останні політичні події: партійні з'їзди, розкол у Русі, НДП, вихід із фракції НДП ряду депутатів, — свідчать про те, що критична маса невдоволених діями уряду може зрости. За цієї ситуації Кабміну доведеться рятувати себе лише власними діями і роботою.

Євген ЖОВТЯК, заступник голови Комітету з питань бюджету (НРУ): — Головні моменти постанови стосовно відповідальності уряду прийнято з голосу на порушення Регламенту ВР. Остаточно з'ясувати, що все-таки прийнято, можна буде тоді, коли комітет вивчить стенограму. На мій погляд, відповідальність уряду може бути лише моральна і політична. Навіть якщо це питання буде розглянуто ВР, Президент усе одно своїм указом призначить В. Пустовойтенка в. о. голови уряду. І призначатиме його доти, доки треба буде — до президентських виборів. Тобто наша недовіра уряду не призведе до зміни команди. До речі, на мою думку, питання про недовіру уряду за відкритого голосування набере 226 голосів.

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ, постійний представник Президента України у ВР (НДП): — Для мене дивно, що сьогодні дуже багато депутатів проголосували за внесення до порядку денного цього питання, не зрозумівши, що воно запускає процедуру відставки уряду. Сьогодні є політичні сили у ВР, які наполягають на необхідності слухання питання не лише про відповідальність уряду, а й про його відставку. Однак, я впевнений, що навіть коли це питання слухатиметься, воно перетвориться на черговий базар, який завершиться нічим. Бо набрати потрібну кількість голосів для відставки уряду сьогодні неможливо. Звісно, це питання «підігріла» відсутність трансляції сесії.

Юліана ШЕВЧУК.

Ділові і людські якості

У черговому засіданні Київського прес-клубу взяли участь голови депутатських груп Київради В'ячеслав Буденко («Демократичний Київ»), Петро Головатенко («Рух»), Олександр Данилевський («Київ Трудовий»), Анатолій Карпенко («Незалежні»), Наталія Новак («Реформи-Центр»), Іван Паламар («Громадянська позиція»), Віталій Сташук («Демократичний центр»).

Таким чином, на засіданні було представлено майже весь політичний спектр Київради, а відтак і столиці України. Передовсім журналістів цікавило ставлення місцевих політичних лідерів до виборчої кампанії міського голови. Учасники зустрічі наголошували, що дати однозначну оцінку комусь із 49 зареєстрованих претендентів на посаду міського голови було б неправильно, це зроблять виборці 30 травня, однак можна зробити висновок: усі 49 передвиборних програм здебільшого повторюють одна одну.

Отже, важливо, щоб самі виборці звертали увагу передусім на ділові якості того чи іншого кандидата. В цьому плані депутати Київради абсолютною більшістю підтримують теперішнього голову Олександра Омельченка.

Депутати міськради відзначали і людські якості свого керівника: він може прийняти тверде рішення, та коли переконується, що запропоновано кращий варіант, без амбіцій забирає свою думку назад. Це створює атмосферу відкритості у роботі та спонукає до ініціативи.

Під час засідання журналісти повідомили, що Київрада найближчим часом готує «круглий стіл» з найактуальнішого і найгострішого питання: малий і середній бізнес у Києві сьогодні і завтра.

Анатолій КАРАСЬ.

Реформи — не заради проформи,

або Як виборсатися з добровільних тупиків

Актуальне інтерв`ю

Сім з лишком років від дня проголошення незалежності України пройшли в безкінечних розмовах про реформи. І весь цей час українська еліта повторювала: «Альтернативи реформам немає!». На жаль, не відбулося і реформ як таких, за рідкісними винятками (грошова, «прихватизаційна» і т. ін.). На жаль, багато інших реформ помирали і помирають юними...

Чому так сталося? Чому так досі відбувається? Чому в жодній з економічних програм, в тому числі й президентській, немає конкретних речей: що робити, як робити і який результат очікується. Чим повчальний наш досвід? Де вихід?

Над цими проблемами розмірковує доктор політичних наук, професор, голова Християнсько-демократичної партії України, народний депутат, претендент на посаду Київського міського голови Віталій ЖУРАВСЬКИЙ.

— Відразу хочу закцентувати увагу на тому, що саме політична еліта України підняла це гасло на щит: «Альтернативи реформам немає!». Це надзвичайно істотний момент, адже саме правляча еліта має право керувати державою усіма відомими людству засобами: управлінським досвідом, демагогією, контролем над економікою і державним апаратом, над процесом виборів... Більшість цієї еліти щиро вважає, що тільки вона знає вихід з економічної і політичної кризи, тільки вона може здійснити реформи в інтересах народу і в своїх інтересах...

— Віталію Станіславовичу, але реформи народу справді потрібні: заради цього, власне, й проголошувалася незалежність. Чи не так?

— Я не заперечую, ще й як потрібні! Однак які реформи і для чого: заради народу чи заради проформи, вибачте за каламбур. Це мусить бути критерієм їхньої необхідності, «справжньості», актуальності. Адже якщо чесно і відверто, то народ сьогодні не дуже в захваті від існуючої форми незалежності, а частина його проклинає все: і незалежність, і економіку, і політику, і правлячу еліту, і опозицію, і саме злиденне існування. Це ж не випадково? Не випадково. І перш за все до цього причетна еліта з її «реформами».

Сьогодні очевидно, що правляча еліта не може запропонувати ефективного курсу реформ і мобілізувати народ на жадані перетворення. А от брати участь у перерозподілі загальнонародної власності та пограбуванні людей — здібностей вистачає. Якщо вже говорити про альтернативність, то відсутність очікуваних реформ — теж альтернатива! Прикро. Саме вона утримує позиції. А еліта твердить, що альтернативи немає. Є, тільки це, по суті, знущання з людей, що повірили доморощеній еліті...

— На вашу думку, чому так сталося? Адже «на зорі» незалежності і вітчизняні, і зарубіжні експерти майже одностайно твердили, що Україна має найкращі економічні передумови для реформ. Вони всі помилялися чи була невірно обрана тактика позитивних перетворень?

— Пригадуєте ситуацію в СРСР у 50—60-ті роки? Тоді теж були деякі передумови до реформ, оскільки очевидною була криза старого ладу і наявність паростків нового підходу до економічних та політичних відносин. Але їх не реалізували через неготовність «верхів» до реформ (а «низи» тоді можна було змусити йти в будь-якому напрямі під керівництвом компартії та репресивного апарату влади). Обійшлося всього-навсього хрущовською «відлигою»...

Я згадав ту ситуацію не випадково: в історії треба вчитися.

Історичні умови в Україні в 90-ті роки зовсім інші: є серйозні паростки нового, є соціально активні реформістські сили, і народ значною мірою згоджується на реформи, є багато красивих теорій, проте... Реформи чомусь не пішли. Чому?

Реформи не втілюються через важливу причину: немає нової ідеї, яка підняла б і еліту, і народ. Основою нового суспільства, зауважте, завжди стає спочатку не економіка (вона лише згодом виконує роль «основних стін» нової будівлі), а морально-ідеологічні цінності, ідеали. Будь-яка реформа, перебудова починаються з ідеї, ідеалу, що згодом втілюється в соціальний проект перебудови чи модернізації. А дефіцит нової ідеї згубний за найсприятливішої ситуації...

Безперечно, національна ідея незалежності має величезний потенціал, і вона відіграла свою конструктивну роль в історії сучасної України. Але коли Україна стала незалежною, необхідно було вчасно цю ідею доповнити іншими, які конкретизують, поглиблюють процеси набуття незалежності в економічній, політичній, культурній сферах. Цього зроблено не було. А цього вимагало саме життя: від декларацій перейти до конкретних справ. До речі, це більшості населення було зрозуміло. Однак не зрозумілим чомусь виявилося для органів влади — як бути далі, яким чином реформуватися?

— Отже, ми втратили темпи, час...

— І те, й інше. А в стратегічному плані — ще й визначальні напрями розвитку, чи вектори, як нині модно говорити.

— Одначе було запропоновано свого часу кілька економічних програм.

— Так, вони були «на слуху». І в той самий час серед них реально немає жодної, де конкретно говорилося б, що робити, як робити, які результати очікуються, куди йдемо, врешті-решт.

І хоча нині майже сорок партій теж нібито шукають шляхи у майбутнє, відсутність чітких теоретико-ідеологічних та економічних програм аніскільки не компенсується, на жаль, програмами політичними. Лише окремі партії, серед них ХДПУ, створюють обгрунтовані, детальні програми розвитку країни та регіонів на 3—5 років, розробляють нові закони. Більшість же політичних партій і сил місяцями гадає, наприклад, що робитиме Президент, якщо Верховна Рада відправить уряд у відставку чи не ухвалить бюджет. Цікаві забави, та й годі...

А в теперішній ситуації єдиною «альтернативою» реформам, що не здійснилися, є політика прискорених реформ! Вона можлива за однієї умови: якщо наше суспільство однозначно зробить вибір на користь серйозних реформ.

— Віталію Станіславовичу, наступне запитання як до претендента на посаду Київського міського голови: які ваші головні програмні цілі стосовно розвитку столиці? Адже невирішених проблем, непроведених реформ у Києві теж задосить...

— Хотів би спочатку коротко резюмувати нашу попередню розмову. На моє переконання, вихід полягає у тому, що політичній еліті України сьогодні не можна «відсиджуватися». Втрачати час. Не варто чекати, що ситуація владнається сама собою. Це утопія. У смутні часи на найвищі державні пости приходять люди тимчасові, що рідко поліпшують ситуацію.

Гадаю, новим кроком у світовій практиці може стати так званий «синтетичний» шлях розвитку України. Тут важливо в економічній сфері не стільки обрати щось середнє між процвітаючим капіталізмом США і згаслим «реальним соціалізмом», а розробити і здійснити новий варіант поєднання економіки вільного ринку і соціальних гарантій трудящим, які притаманні соціалізованій («соціальній») державі відповідно до принципів соціал-демократії і християнської демократії.

Подолати сьогоднішню біду України можна сміливою стратегією і тактикою справжніх реформ, дійсною активністю в політичній та економічній сферах, а не імітацією реформістської діяльності...

Тепер щодо реформ у столиці. Мої головні принципи — надати місту належний йому статус, а киянам — достойне життя.

Якщо мешканці Києва оберуть мене міським головою, добиватимуся введення режиму вільної економічної зони з 10-відсотковим податком від доходу з метою забезпечення припливу в Київ не менш як 1 млрд. гривень інвестицій та кредитів європейських держав. Це серйозна економічна реформа! Вона сприятиме виходу з «тіні» мільярдних вітчизняних капіталів для розвитку столичної економіки, поновленню діяльності підприємств, створенню нових високотехнологічних сучасних потужностей. Це створить нові робочі місця, зупинить ріст безробіття. Мінімальна зарплата в столиці повинна бути не менше 1000 гривень.

У духовній сфері: церква буде звільнена від усіх податків, їй буде повернено її майно і землі, відібрані тоталітарним режимом.

Найпильнішу увагу міська влада мусить приділити реконструкції транспортних та комунальних мереж; населення треба забезпечити якісною питною водою. У разі моєї перемоги буде відновлена система кредитів для житлового будівництва, молодим сім`ям — пільгове кредитування. Створимо спеціальний резерв житлового фонду для безоплатного надання житла всім соціально незахищеним громадянам. Допомога і субсидії, харчування та безоплатна медична допомога всім, хто її потребує. Пенсії — не нижче 500 гривень, стипендії — 200. Починаючи з 18-річного віку, кожен громадянин зможе отримати пільгову позику під гарант міської влади для набуття освіти, вирішення інших нагальних життєвих проблем... Це — лише частка з моєї програми.

Київ — столиця християнської України, і головою повинна стати людина, яка сповідує десять заповідей Христових.

А головне, вважаю, якнайшвидше створити через реформістські дії та їх конкретні результати атмосферу оптимізму і впевненості жителів столиці у благополучному прийдешньому дні. Дати їм віру. Це тепер теж надзвичайно важлива реформа для людських душ. Безнадія і песимізм повинні залишитись у минулому. Для кожної столичної сім`ї, для кожного громадянина України.

— Дай, Боже, вам здоров`я й удачі!

— Дякую. Не будемо забувати: наша доля ще в наших руках...

Інтерв`ю вели:
Олег КОСЕНКО,
Михайло НОВИК.

Станемо сильними, лише відродивши власний потенціал

Дебют

Дніпропетровська область належить до потенційно економічно сильних. Але вона стане нею тоді, коли буде відроджено власний потенціал, який спроможний скласти гідну конкуренцію навіть деяким країнам.

Уже на першому тижні новопризначений глава облдержадміністрації Микола Швець відвідав Західний Донбас, Криворізький залізорудний басейн та кілька сільських районів, щоб проголосити своє бачення подальшого розвою регіону. Відповісти на найболючіше запитання «Як бути?». Ми інколи знецінюємо й принижуємо власні інженерно-технічні кадри та власний небесталанний народ, оскільки ці шахтарські колективи наперекір усім «випробуванням» нинішнього року працюють досить пристойно, одначе знову у відчаї і ладні вдруге пішим ходом вирушати на Київ протестувати і домагатися справедливості. Як сказав запрошений у поїздку Миколою Швецем обраний у Павлограді народним депутатом Іван Кириленко, Західний Донбас заслуговує, щоб і держава, і область опам'яталися. І подумали разом, як рятувати майбутнє не лише басейну, а й своє.

А що казати про Кривбас, який, по суті, входить до трійки найбільших на земній кулі комор залізної руди, про що теж мовчимо... Йому сьогодні приклеєно ярлик мало не «затухаючого». Але в самому Кривому Розі — і в цьому Микола Швець мав змогу переконатися — є сили, спроможні не дати знищити та «затопити» шахти і рудники так, як це було після жовтневого перевороту і громадянської війни. Навіщо знову? Криворіжці вже напрацювали кілька варіантів збереження свого потенціалу. За їх рекомендаціями міськвиконком домігся нібито багатообіцяльних рішень на урядовому рівні. Лишається тільки реалізувати? Але це можливо, не приховує міський голова Юрій Любоненко, за умови, якщо Україна матиме власну економічну політику.

Чіткі обриси якої й намагається визначити сьогодні в своїй області Микола Швець, ні на йоту не сумніваючись, що Україна стане сильною, коли її регіони будуть сильні. А концепція, яку він пропонує землякам, проста і зрозуміла: досить залишатися великими безбожниками-грішниками перед своїм народом, час на повну потужність використовувати той потенціал, яким насправді область володіє. Дніпропетровщина має змогу, заявляє новий голова облдержадміністрації, збалансовано запустити потужними маховиками спочатку гірничо-паливно-металургійний комплекс, а потім і машинобудівний. Останній — на рівні найсучасніших і найпередовіших, справді космічних технологій та розробок. Як і аграрний разом з переробним, котрі й поготів — вже ясно всім — конкурентоспроможні на європейському рівні.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Кредитної угоди (Фінансування Української енергозберігаючої сервісної компанії (УкрЕско) між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку»

Верховна Рада України **постановляє:**

Кредитну угоду (Фінансування Української енергозберігаючої сервісної компанії (УкрЕско) між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку, підписану 9 травня 1998 року у м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
13 травня 1999 року.
№ 648-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Гарантійної угоди (Проект модернізації системи аеронавігаційного обслуговування) між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку»

Верховна Рада України **постановляє:**

Гарантійну угоду (Проект модернізації системи аеронавігаційного обслуговування) між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку, підписану 14 лютого 1998 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
13 травня 1999 року.
№ 649-XIV.

Хроніка. Факти. Події

✓ Нью-Йорк

Звідки гроші у ВАК?

Кошти для закупівлі озброєння «Визвольна армія Косово» одержує з-за кордону, встановив журнал «Тайм», простеживши шлях доставки грошей і зброї для албанських повстанців. В албанських громадах різних країн світу, зокрема у США, проводиться збір пожертвувань серед етнічних албанців і вихідців з Косово. Потім ці кошти пересилають польовим командирам ВАК, які використовують їх на свій розсуд, купуючи на чорному ринку зброю. За деякими даними, сума коштів, які пересилаються, становить кілька мільйонів доларів на місяць.

✓ Оттава

Подаяння можна просити лише вдома

Вирішивши, що війну з бідністю їм все одно не виграти, представники влади канадських міст розпочали війну проти злидарів. Один за одним муніципалітети приймають закони й постанови про заборону того, що вони називають жебранням. Оттавський муніципалітет навіть прийняв закон, який забороняє жебракувати на вулицях, дорогах, а також у громадських місцях. Інакше кажучи, жебракам фактично немає де просити подаяння, лише у себе вдома.

✓ Вільнюс

Урядовій кризі покладено край

Сейм Литви абсолютною більшістю голосів схвалив запропоновану главою держави Валдасом Адамкусом кандидатуру нинішнього мера столиці, 43-річного Роландаса Паксаса, на посаду нового прем'єр-міністра країни. Паксас — член правління правлячої нині партії Союз вітчизни (консерватори Литви). Урядова криза в Литві почалася 3 травня після відставки кабінету міністрів, очолюваного Гядимінасом Вагнорюсом, одним із лідерів консерваторів.

✓ Ольстер

Протистояння триває

У результаті сутичок католиків, протестантів і поліції в Ольстері поранено 12 осіб. Тоні Блер скликає термінові консультації в Лондоні. Соціально-політичне напруження в Ольстері посилюється також наближенням традиційних літніх маршів протестантів католицькими кварталами.

✓ Ужгород

Україно-австрійська дружба

Днями в Карпатській регіональній митниці (КРМ) відбулася підсумкова нарада з виконання програми «Тасіс-митниця-2. Україна—Австрія — поріднений проект», яку провів в.о. начальника КРМ Йосип Штробля. Керівник австрійської делегації доктор Петер Бенеш, підсумовуючи зроблене, зазначив: «Згаданий проект був розроблений на основі Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та ЄС. Його мета — ознайомити австрійські митні служби з досвідом роботи митниць України, а українські — з тим, як працюють митники в Європі». В ході візиту австрійські колеги працювали на Чопській митниці, оглянули КПП «Ужгород», митний пункт «Мукачеве», мали можливість поспілкуватися з працівниками митниці, з громадянами, котрі на той час перебували в зоні митного контролю.

✓ Фотофакт

Британський прем'єр-міністр Тоні Блер, перебуваючи з одноденним візитом в Албанії, відвідав табір для косовських біженців.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Яров нами задоволений більше, ніж Росією

(Початок на 1-й стор.).

На жаль, кореспондент «ГУ» не зміг потрапити на зустріч пана Мартиненка з пресою в адміністрації Президента, бо, як пояснили в пресслужбі, «брифінг відбудеться в дуже маленькій залі, й місць уже немає». На мою пропозицію прийти зі своїм стільцем реакції не було. Хочу зазначити, що це не перший випадок, коли для кореспондентів газети Верховної Ради не стає місця на брифінгу в адміністрації Президента. Може, «ГУ» й не поривався б почути заяву, що призначається лише для вух вузького кола камерних журналістів (маються на увазі тележурналісти і ніхто більше. — **Авт.**), якби візит Ярова не був перший. Та ще залишалася слабка надія на те, що виконавчий секретар СНД все-таки постане перед журналістами. Для багатьох цей політик поки що залишається «темною конячкою». На жаль.

Отож, Ю. Яров прибув до Києва з доповіддю Президентові України про обсяг робіт, виконаний після останнього саміту СНД. Зі своїми здобутками він має намір ознайомити всіх президентів — глав держав Співдружності. За словами О. Мартиненка, переповіданими агентством «Інтерфакс-Україна», доповідь складається з 2 пунктів — питання реформування структур СНД і підвищення ефективності всіх органів Співдружності, а також стан роботи щодо створення зони вільної торгівлі.

Яров розпочав реформи оригінально і самобутньо зі... скорочення апарату СНД. Це, безперечно, «нове» слово в реформуванні. До речі, скорочення не підлягатимуть групи, що працюють «за магістральними напрямами»...

Під час свого київського бліцу Юрій Яров похвалив Україну — єдину державу, яка виконала всі умови, необхідні для набуття чинності протоколу договору про зону вільної торгівлі. Нині Угода ратифікували шість країн. До речі, Росія — серед тих, хто все ще не ратифікував документ. І всі свої творчі сили новий виконавчий секретар має намір кинути на прискорення процесу ратифікації, аби зона вільної торгівлі почала працювати на території СНД з 1 січня 2000 року.

Для слабкодухих, котрі можуть подумати, що Україна поспішила з ратифікацією, Ю. Яров повідомив, що підписаний протокол передбачає можливе впровадження окремих обмежень з імпорту низки товарів, виходячи з потреби захисту власного товаровиробника. Для цього при секретаріаті буде створено спеціальну групу швидкого реагування, до компетенції якої входитиме збирання інформації про намір держав упроваджувати обмеження.

Але це вже, звісно, після всіх скорочень апарату...

Яна ОСАДЧА.

***P. S.** Як повідомляє власкор «ГУ» в Ашгабаті Тамара МОЛІНА, Яров також відвідав Туркменистан. І щодо Угоди про створення зони вільної торгівлі СНД, яка обговорювалася під час переговорів, то Президент Туркменистану Сапармурат Ніязов пояснив, що Ашгабат не бачить своєї участі в цій угоді, бо вона не враховує різниці в економічних моделях держав СНД. А тому має заздалегідь нездійсненний характер.*

Ось такими видаються реальні доходи російського населення Сергієві Степашину — новому прем'єру РФ. І він налаштований їх змінити. Як? Можемо підказати: до такого самого розміру зменшити й доходи міністрів майбутнього Кабінету.

Усе вирішить референдум

Після тривалих переговорів з прем'єр-міністром Австралії Джоном Говардом президент Індонезії Б. Дж. Хабібі заявив про підтримку плану ООН з мирного розв'язання питання Східного Тимору.

Згідно з цим планом, у колишній заморській колонії Португалії 8 серпня відбудеться референдум, на якому мешканці висловлять свою думку щодо проголошення незалежності Східного Тимору. За голосуванням стежитимуть міжнародні спостерігачі.

Уряд Австралії пообіцяв виділити 20 мільйонів австралійських доларів (близько 13 мільйонів доларів США) на проведення референдуму і послати своїх поліцейських (разом із поліцейськими Німеччини, США, Англії, Японії та Філіппін) для забезпечення порядку в провінції, а також медичних працівників.

За останні чотири місяці у Східному Тиморі загинуло щонайменше чотириста чоловік. Серед жертв — переважно християни-католики, які підтримують ідею незалежності. Західна преса ствердила, що мусульманські озброєні загони підтримуються індонезійськими збройними силами. Проте, попри постійні порушення прав людини та масові політичні вбивства у цій провінції, західні країни не вважають за необхідне проводити тут військову акцію. Небезпека ситуації в тому, що у разі поглиблення загальнополітичної та економічної кризи в багатонаціональній 200-мільйонній Індонезії може дестабілізуватися ситуація у всьому Південно-Тихоокеанському регіоні.

Павло АНГЕЛУЦА.

Канберра.

Деякі «але» канадської політики

На відміну від основних донорів, уряд Канади, лобіюючи інтереси нашої країни в багатьох міжнародних інституціях, не диктує Україні, що треба робити. Його побажання мають підкреслено рекомендаційний характер.

Дай їм грошей, Камдессю

Канада усвідомлює всю важливість стратегічного розташування України, тож її непокоїть наша економіка, що кульгає на обидві ноги.

А хто не знає, що від стабільності цієї примхливої дами прямо залежить політична стабільність. Політики в Оттаві, на відміну від деяких українських колег, не ігнорують цю аксіому. Так, прем'єр-міністр Канади Жан Кретьєн після свого візиту до Києва зустрівся з директором-розпорядником Міжнародного валютного фонду легендарним (у країнах СНД і Азії) Мішелем Камдессю і передав йому від Леоніда Кучми всі прохання про матеріальну допомогу: Україна має угоду з МВФ на 2 млрд. дол. для підтримки українського платіжного балансу. Але! Згідно з цим документом, Україна взялася за здійснення певних кроків. Усього їх... 118. Зроблено — 3. І МВФ перебуває в скрутному становищі. Спокійно. Скрута не фінансова, а моральна: давати чи не давати. «Канада дуже хотіла б, щоб Україна одержала ці гроші. Але! Немає жодної динаміки в українській економіці», — інформували нас представники МЗС Канади. Коли «на зорі туманної юності» Україна мала 84 млрд. дол. прибутку, то вчора ця цифра становила 40 млрд. дол., а сьогодні — 20 млрд. На наш і канадський жаль, у МВФ поки що рахувати вміють.

Рятування потопаючих — справа рук самих потопаючих

«У «великої сімки» немає грошей для компенсації українських витрат на закриття Чорнобильської станції, — сумно констатував директор відділу Східної Європи МЗС Канади пан Файєрвезер. — Але! Україна і тут не виконує взятих на себе зобов'язань. І взагалі, не дуже-то закохуйтесь у лінію українського уряду щодо Чорнобиля. Енергія 3-го блока не така вже й необхідна». Канада багато працювала в плані можливостей одержання Україною позик: «Ми шукали і продовжуємо шукати гроші на будівництво саркофага. Питання зводиться до 700 млн. дол., а надійні в усіх відношеннях партнери Канади можуть дати лише 350». Але! Усе знову впирається в економічні реформи, що пробуксовують, бо ці 350 млн. не подарунок, а позика, яку навряд чи може собі нині дозволити Україна. Коротше кажучи, в Оттаві переконані, що «Чорнобиль — це складніше питання, ніж уявляє собі український уряд», і найвищою «технічно Чорнобильську АЕС неможливо закрити».

І дрібниці

У зв'язку з девальвацією гривні й без того низький товарообіг між нашими країнами ще більше знизився. Канада витрачає 400 тис. канадських доларів на пропаганду торгівлі з Україною. Але! Через відсутність прозорості і послідовності реформ, постійні зміни в законодавстві, розкрадання і корупцію, особливо у лавах прикордонників і митниці, поганий інвестиційний клімат, невиконання українською стороною своїх зобов'язань усі зусилля канадського уряду зводяться нанівець. «Ми не бажаємо всюди і всім платити хабарі за можливість займатися чесним бізнесом», — кажуть своєму дбайливому уряду канадські бізнесмени і залишають невдячний український ринок.

На запитання «ГУ», чи існує нині заохочувальна канадська програма «**Відродження Східної Європи**», що **передбачала страховку для тих, хто** «**прогорів**» в Україні, і як вона діє, пролунала песимістична відповідь: «Так, є така програма. Але! Все одно дуже мало канадських компаній хочуть мати справу з Україною».

Як-то кажуть, «а в остальном, прекрасная маркиза...». Канада дуже хоче нам допомогти. Але! Ось що, за оцінками канадських експертів, коїться в потенційно пріоритетних для співробітництва Канади з Україною сферах. У галузі енергетики: Україна надто залежить від Росії, Чорнобиль — проблема, що не має розв'язання, наявна відсутність нових технологій... У галузі сільського господарства: Україна неспроможна себе прогодувати, країна має старе обладнання, 40 відсотків урожаю гине на полях, а 30 відсотків зібраного — згниває... В галузі будівництва: низька якість і нестача житла: «Коли ви хочете залучити інвесторів із-за океану, то непогано було б подумати про нормальні готелі. В Києві немає жодного»...

Яна СТАДІЛЬНА.

Оттава.

ЦІНІЗМ

Про що в аптеках ціни «волають», а в кабінетах чиновники мовчать

Проблема

Будь здоровий на всі... 20 гривень!

Хто міг би подумати, що вираз: «Здоров'я не купиш» доведеться сприймати буквально? І коли?! Коли вітрини аптек завалено ліками. А тим часом серед нас, справді, дедалі менше залишається тих, кому по кишені порошки та пігулки, чудодійні (судячи з реклами) бальзами та мазі.

Але йдеться не тільки про дорогі імпортні ліки. «Уперту вдачу» проявляють уже найрідніші аспірин з анальгіном або активоване вугілля...

На момент покупки раптом з'ясовується, що вчорашня ціна сьогодні незрозуміло збільшилася на кілька пунктів. І якщо це не копійчаний препарат, а щось дорожче, то цінова метаморфоза в кращому разі зіпсує настрій. Спересердя грюкнеш аптечними дверима або, навпаки, тихо, принижено підеш геть, так нічого й не купивши, але заощадивши зовсім не там, де треба, кілька гривень. А гірше настане трохи згодом, коли від усіляких переживань стиснеться в грудях щось клубком, перекриє дихання і не буде під рукою елементарних нітрогліцерину чи валідолу. На ранок «де дешевше» вже шукатиме хтось інший...

Щороку лави наших співвітчизників «тануть» на сотні тисяч осіб. Це не перебільшення. 1996 року з посиланням на дані Міністерства охорони навколишнього середовища та ядерної безпеки в пресі промайнула неймовірна цифра — 793 тисячі. Стільки людей померло, загинуло — з різних причин пішло з життя — лише за рік. Якби сумна статистика бодай трохи змінилася на краще, про це трубили б на всіх перехрестях. На жаль, хвалитися нема чим.

Навіть за очевидного достатку ліків медикаментів у нас на душу населення в ціновому вираженні у 10—20 разів менше, ніж у країнах ЄС. За даними колегії медбіопрому, у середньому мешканець України витрачає на ліки не більш як 5 доларів США за рік. Та й то віддає перевагу лікам вітчизняного виробництва як дешевшим. У Росії такий показник становить близько 35 доларів, у Голландії — 72, Бельгії — 124, Франції —156, США — 178, Японії — 245.

Відомо, що у 80-х роках рівень забезпечення населення України лікарськими засобами становив майже 20 доларів на одного мешканця. З цієї суми понад 20 відсотків припадало на бюджетні витрати. Тепер показники знизилися відповідно до 14 доларів і 18 відсотків (бюджетні витрати). Зіставивши різницю між рівнем забезпечення та фактичним вживанням (скільки із сімейного бюджету виділяється на ліки), кожний може сам собі відповісти: хто він на цьому «святі здоров'я» — учасник чи тільки спостерігач?

Щодо «свята здоров'я» — не хотілося б іронізувати. За статистикою, в нашій країні лікарські засоби виробляють близько 170 підприємств різної форми власності (1991 року їх було 50). Ліцензії на право оптової реалізації мають більш як 3 тисячі підприємницьких структур. Майже вдвічі (близько 12 тисяч) збільшилася кількість аптек. За всіма цими показниками ми — лідери серед країн СНД. Вважається, що в Україні практично ліквідовано дефіцит ліків і створено умови для вибору і лікареві, і хворому. Ось тільки невідомо, який відсоток населення, що дедалі зубожіє, в змозі скористатися цим довгоочікуваним «правом вибору»?

Благородний бізнес? Вельми й вельми...

То на кого все-таки розраховано цю величезну фармацевтичну «кухню»? Чи не в програрі «кухарі», які вправно орудують на ній і пропонують нам дедалі нові «страви»? Світовий ринок фармацевтичної продукції у грошовому вираженні становить до 300 млрд. доларів. З усіх галузей промисловості фармацевтична —найменш чуттєва до економічного спаду, бо на медикаменти, як і на продукти, попит постійний. Це робить лікарський бізнес одним із найвигідніших. До того, приваблива його благородна мета — допомога стражденним, хворим.

З огляду на те, як розрослася аптечна мережа, не кажучи вже про оптові структури-посередники (зареєстровано 6 тисяч, працює близько 4 тисяч, щомісяця створюється близько 50—70. Для порівняння: у Польщі їх — 400, у США — 4 великі, 50 — трохи менші, у Франції — 40), наше суспільство пронизано благородством і співчуттям до ближнього. Як насправді— не мені вам розповідати. А ось чому ТАК, гадаю, кожному цікаво знати. На якій підставі, приміром, аптека, що торгує корвалдином по 86 копійок за флакончик (за заводської відпускної ціни 59 копійок), не соромиться мати вигляд «невдячної» поряд з тими, хто продає те саме по 83 копійки або взагалі без «накрутки»?

Першому заступникові начальника Державної інспекції з контролю за цінами Міністерства економіки Олександру Савицькому моє запитання аж ніяк не здалося наївним. Навпаки, було навіть сказано комплімент на адресу газети, що підняла таку наболілу тему. Як з'ясувалося, інспекція здійснює контроль тільки за регульованими цінами, а це лише 10—11 відсотків від загального обсягу. Практично скрізь діють вільні ціни. «В країнах зі стабільною економікою, — пояснив Олександр Денисович, — торговельна надбавка у 10—15 відсотків вважається достатньою, а в нас — інфляція, в усьому присутній «коефіцієнт ризику»...»

То й що? А те, що в 1996 році Кабінет міністрів (за Конституцією цінова політика — в його компетенції), ідучи, як-то кажуть, назустріч побажанням тих, хто трудиться на підприємницькій ниві, взяв та й скасував попередні нормативні акти, що дають змогу органам державної виконавчої влади на місцях бодай якось впливати на формування ціни на медпрепарати. До цього в областях установлювали граничні рівні оптово-збутових або торговельних надбавок (у середньому від 35 до 55 відсотків) до цін виробника, до митної вартості імпортних лікарських засобів, які продаються. А ще раніше, до 1991 року, взагалі були прейскурантні ціни. Ось тому ми й звикли, що анальгін десятиріччями коштував 31 копійку, незалежно від того, купуємо ми його в Києві чи Полтаві.

Звикати до «торговельних надбавок» — атрибуту нової форми господарювання, звісно, непросто, тим паче, що ніхто з «цінотворців» не утрудниє себе поясненнями, економічними обгрунтуваннями впровадження цих самих надбавок. І можна тільки гадати, якій області щастить більше. Мабуть, тій, де біля керма сумлінніші люди...

Скасування регулювання цін у 1996 році обернулося їхнім зростанням відразу на 20—30 відсотків. І, мабуть, це не була б межа, якби не з'явилися через півроку зміни до тієї урядової постанови. Свої пропозиції щодо цього вносила і Держкомісія з контролю за цінами. Нині затверджено перелік медикаментів (визначало Міністерство охорони здоров'я за узгодженням з Мінекономіки), ціни на які підлягають державному регулюванню. В переліку — 12 груп медпрепаратів, основне призначення яких —онкозахворювання, діабет, вакцинація. На них установлено граничні рівні торговельних надбавок.

Але знову-таки, в кожній області — свої! Це й додає інспекторам роботи, а громадянам — головного та сердечного болю. Ось тільки деякі факти вибіркових перевірок.

«Приватна фірма «Реймбо» (Херсон) під час формування роздрібних цін на протитуберкульозні препарати застосовувала торговельну надбавку 35,1%, замість установленої — 15%. За рахунок цього сума додаткової виручки на момент перевірки становила 435,5 грн.»

«Державне комунальне підприємство «Аптека № 585» (Дзержинськ Донецької обл.) формувало роздрібні ціни з торговельною надбавкою 27,6—76,5%, замість декларованої — 25%. У результаті понад норму отримано 378 грн.»

«Центральна районна аптека № 54 (смт Підволочиськ Тернопільської обл.) два місяці відпускала лікарні інсулін за підвищеною ціною, застосовуючи торговельну надбавку 50% замість 40%. Сума перевищення становила 656,42 грн.»

«Товариство з обмеженою відповідальністю «Центр милосердя та реабілітації інвалідів і дітей» (Кривий Ріг Дніпропетровської обл.) застосовувало торговельну надбавку від 37 до 40% за встановленої граничної —25%. Таким чином, з інвалідів і дітей отримали «зайві» 214,74 грн.»

І таких прикладів багато. Тільки за шість місяців

минулого року установлено 332 порушення в 1255 випадках перевірок. Найхарактерніші — завищення граничного рівня торговельних надбавок і застосування їх до ціни ЗАКУПКИ, замість нарахування до ціни виробника або до митної вартості. А якщо зважити, що в нас і виробник формує ціну «як Бог на душу покладе», а індикативні ціни зарубіжних виробників зовсім не відомі (їх «диктує» на вітчизняному ринку оптовик-імпортер), то можна уявити, ЩО ці панове мають «на таблетках». Оце вже справді — БЛАГОродний бізнес. Чи не тому в нас ним не займаються тільки ледарі?

Закордон — не указ?

Проведений моніторинг роздрібних цін показав, що за минулий рік на низку імпортних препаратів ціни зросли від 5 до 156 відсотків, на вітчизняні — від 3 до 160. Як вважають у Держінспекції з цін, це сталося головним чином через підвищення оптово-відпускних цін і митної вартості лікарських препаратів у зв'язку з падінням курсу гривні щодо долара. Приміром, оптово-відпускна ціна таблеток анальгіну 0,5 № 10 виробництва ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця» у вересні становила 0,20 грн. за упаковку, в листопаді — 0,35 грн., Борщагівського ХФЗ відповідно — 0,20 і 0,40 грн., тобто зросла на 75 і 100 відсотків. Нескладно здогадатися, на скільки «потягнула» його кінцева ціна в Рівненській області, наприклад Кіровоградській області, де вільна торговельна надбавка може сягати 200 відсотків.

Звісно, до «умільців» вивертати наші з вами кишені вживають економічних санкцій. За підсумками названих уже перевірок було стягнено різних штрафів майже на 100 тисяч гривень. Але, кажуть (а точно не дізнаєшся через горезвісну комерційну таємницю), — це втричі менше, ніж середній місячний виторг однієї тільки аптеки десь у центрі Києва...

Причому, повторюємо, «питома вага» медикаментів, ціни на які підлягають держрегулюванню в товарообороті підприємств, дуже невелика — десь 4 відсотки. До регульованого переліку не входять антибіотики, анальгетики, жарознижувальні, протизапальні, серцево-судинні препарати, лікарські засоби для дітей. І ось на них торговельні надбавки значно вищі. В аптечній мережі Донецької області торговельна надбавка на медпрепарати «регульовані» — 20 відсотків, а на «нерегульовані» — 140, у Вінницькій відповідно — 40 і 80 відсотків. У Дніпропетровській області виявлено факти застосування вільних торговельних надбавок у розмірах від 120 до 275 відсотків.

У нас давно ввійшло в моду тільки-но що — кивати на Захід. Там, мовляв, до людей людський підхід і взагалі життя краще. Щодо «взагалі» не розписуватимемося, бо скрізь добре, де нас нема... Але ось те, що в такій, приміром, безумовно ринковій країні, як Голландія, цінової сваволі немає — це точно. З 1996 року там діє закон «Акт про ціни на медикаменти», що дає змогу порівнювати їх з тими, що є в Бельгії, Німеччині, Франції, Великобританії. У разі, якщо максимальна ціна перевищує середньоєвропейську, її приводять до відповідного рівня.

Чому цей досвід не припав нам до серця — не зрозуміло, хоча не думаю, щоб наші чиновники не знали, що значна частина західного фармацевтичного ринку перебуває під держконтролем. Та що Захід! Уже й східний наш сусід робить кроки в цьому напрямку. За даними російських джерел, оптову реалізацію медикаментів здійснюють там у середньому з націнкою 25 відсотків, роздрібна торговельна надбавка коливається від 40 до 50. Але це вже не задовольняє російський уряд, у зв'язку з чим готується документ про введення жорсткого державного регулювання цін на лікарські засоби (спочатку — на життєво необхідні, а потім і на всю номенклатуру).

Що залишається казати про нас? Що ми, як завжди, оригінальні?

Людмила МЕНЖУЛІНА.

P. S. Цією публікацією «ГУ» лише визначає проблему, яка в процесі журналістського розслідування виявилася значно ширшою і багатограннішою, аніж вдалося показати. Розмова триватиме. До неї ми запрошуємо всіх зацікавлених. Сподіваємося, що Міністерство охорони здоров'я, Мінекономіки, інші урядові структури не забаряться відгукнутися.

Як «умільці» вивертають наші кишені...

У номер

✔ **Чернівці**

Замість сімнадцяти податків — один

Двадцять підприємств легкої та переробної галузей Чернівецької області стали учасниками економічного експерименту, що проводиться Кабінетом міністрів України. Він полягає у спрощенні системи нарахування податків. Протягом двох років підприємства замість 17 видів платежів сплачуватимуть лише один — за випущену продукцію. Крім того, учасникам експерименту відстрочено на три роки платежі, заборговані державі. 70 відсотків інноваційного фонду області дозволено направляти на розвиток підприємств цих галузей.

✔ **Донецьк**

До смерті — один крок

Двоє школярок, 1982 і 1984 року народження, викинулися з даху 9-поверхового будинку в одному з мікрорайонів Горлівки Донецької області. Це сталося раптово. За попередніми даними, одна з дівчаток наважилася на фатальний крок після сварки з батьком, який не пустив її на дискотеку.

✔ **Миколаїв**

Тримай вітрила, «Чорноморко»!

Завтра виповнюється 80 років відтоді, як в Очакові почала виходити газета. Її назва відповідала буремному часу 1918-го — «Красный Очаков», нейтральніше «Колективіст Очаківщини», а вже останніх років сорок і зовсім аполітично просто «Чорноморська зірка».

Ще не так давно «Чорноморка» виходила більш ніж 10-тисячним тиражем, посідала чільні місця в різноманітних оглядах-конкурсах українського і всесоюзного рівнів. Нині, на жаль, не до конкурсів. Нескінченні борги друкарні, відсутність паперу, тривалі затримки зарплати. Але і за цих умов журналісти роблять цікаву газету. Підтримують видання численні прихильники, постійні автори. Такі, зокрема, як юрист Віктор Бочаров, двічі лауреат премії імені Антона Швеця, довоєнного редактора газети, полеглого у Великій Вітчизняній.

З тієї війни повернувся живим очаківець Анатолій Чумаченко. Тривалий час очолював сільгоспвідділ редакції, трудився, не шкодуючи сил. В 50-ті роки у районного газетяра до фронтових нагород додалася і мирна — орден Трудового Червоного Прапора. Важке життя не дало йому дожити бодай до шістдесятиріччя.

Анатолій Григорович по інвалідності завчасу пішов на пенсію, занадто рано і помер. А дочка його, Наталя Матієнко, — нині редактор «Чорноморської зірки».

Попутного вітру в твої паруси, «Чорноморко»!

✔ **Запоріжжя**

Останній політ «Таврії»

Пізно ввечері на набережній Дніпра автомобіль «Таврія» на великій швидкості врізався в іномарку, що стояла на узбіччі, й, перелетівши газон та зустрічну смугу, затонув на глибині 18 метрів.

Всі спроби водолазів врятувати людину виявилися марними. Машину з тілом водія вдалося підняти з дна колишнього гранітного кар'єру лише о 9-й годині ранку наступного дня. За фактом неймовірної НП, що закінчилася так трагічно, ведеться слідство, повідомляє ДІНАУ.

✔ **Фотофакт**

У пологових будинках Донецької області відкрито нові відділення — сімейних пологів. Працює таке саме відділення й на базі пологового будинку № 1 Маріуполя. Їх відмітна особливість — підвищена увага до молодих батьків.

Фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО (ДІНАУ).

«Тіньовиків» — у пролетарські ряди

У «Клубі ділових зустрічей» об'єднання власкорів загальнодержавних ЗМІ на Хмельниччині журналісти зустрілися з головою обласної податкової адміністрації Володимиром Королем. У нинішній посаді Володимир Дмитрович пропрацював усього рік, але вже багато зробив для активізації роботи податкової служби. Так, прогнозоване завдання минулого року виконано на 103,8 відсотка, темпи зростання становлять 107,2 відсотка. Крім традиційних методів збору податків, адміністрація вживає і неординарні заходи за допомогою податкової міліції.

Якщо торік податковими службами області було виявлено 27 фіктивних фірм, то вже за нинішні два місяці — 12. Напередодні зустрічі з журналістами податківці виявили в селі Воронківці Старокостянтинівського району незареєстрований цех з розливу безалкогольних напоїв потужністю 1200—1300 пляшок на годину. Для їх реалізації була створена відповідна мережа складів та торговельних точок. Про масштаби діяльності фірми свідчить хоча б такий факт: у момент перевірки на складі було майже мільйон пляшок, 49 тонн пластмасових заготовок, 300 тисяч етикеток, велика кількість барвників, есенцій тощо. Як результат, «тіньовій» фірмі донараховано за фінансовими санкціями 667 тисяч гривень, конфісковано майна на 237 тисяч. Проти підприємниці, мешканки Хмельницького, К. порушено кримінальну справу.

З давніх часів держави удосконалюють податкове законодавство з тим, аби найповніше збиралися з підприємців податки. А комерсанти, в свою чергу, досконало вивчають закони і шукають у них дірки, через які можна проскочити «чистими», або ще і здерти самим з держави. Сьогодні хитрі ділові люди вимивають з державної казни останні мільйони через недосконалу систему повернення ПДВ, у ході так званої реструктуризації чи створення СП несплачені борги залишають «підвішеними» на баланс розвалених господарських об'єктів тощо. Податковий генерал навів два приклади. Так, Кам'янець-Подільський м'ясокомбінат створив приватну фірму для заготівлі худоби «Ісіда», котра щодня заготовляла за фіктивними документами по 500—600 голів худоби. У більшості накладних — мертві душі. «Свою» продукцію «Ісіда» віддавала м'ясокомбінату з нарахуванням ПДВ. Через те, що переважна більшість продукції підприємства йшла на експорт за нульовою ставкою ПДВ, бюджет змушений був його відшкодовувати. Не тисячами. Мільйонами. Оскільки ПДВ м'ясокомбінату не повертався товаровиробнику, правоохоронці за цим фактом порушили кримінальну справу. Але бюджет тим часом уже повернув більш як 600 тисяч гривень. Отак!

Ще краще придумали на Городоцькому молочно-консервному заводі. Аби не сплачувати заборгованості з платежів до бюджету, керівник підприємства створив з однією із київських фірм СП, якому передав переробні цехи. Інфраструктура і соціальна сфера залишилися з боргами і без потужностей, які дали б можливість заробляти гроші. Як повідомив на зустрічі Володимир Дмитрович, дану угоду про створення СП суд скасував.

За сьогоднішньої кризи повсюдних неплатежів багато керівників вимушено оминають закони. Так, наприклад, коли за борги одному із агрокомбінатів податкові служби заблокували рахунки, взяли під контроль основний, підприємливий керівник з допомогою одного із банкірів відкриває рахунок торговельно-закупівельному підрозділу, що не був юридичною особою. У такий спосіб розрахунки з клієнтами велися справно, а так звана банківська картотека не погашалась. Витівки агрокомбінатівців обернулися фінансовими санкціями майже на півмільйона гривень.

Та попри гарні показники не солодко працювати й податківцям. Вони, як образно було сказано на зустрічі, знаходяться між молотом і ковадлом — жорстким пресом влади за оподаткування і повсюдним банкрутством. Аби хоч якось вижити, підприємства притримують кошти за кордоном, а влада вимагає гроші повернути в домашні банки. Там їх легше вимести. А щоб податківці на місцях не були співчутливими, їм століття доводить... план. Ось і живи. Грошей у людей нема, а збір податків мусиш забезпечити.

Людмила ЛЮКОВА.

Три «шістки», податки й пенсія

«... і зробить, щоб усім — малим і великим, багатим і вбогим, вільним і рабам — було дано знамено на їхню правицю або на їхнє чоло,

... щоб ніхто не міг ані купити, ані продати, якщо він не має знамена ймення звірини, або число ймення його...

... Тут мудрість! Хто має розум, нехай порахує число звірини, бо воно число людське. А число її — шістсот шістдесят шість».

(Об'явлення Івана. Розд. 13, пп. 16, 17, 18)

Понад 30 тисяч заяв від мешканців різних областей накопичилося в Державній податковій адміністрації України — на одну тему. Віруючі звертаються з проханнями не присвоювати їм ідентифікаційні номери з різних причин.

Зокрема, в ідентифікаційних номерах часто-густо зустрічається «знак Антихриста» — три цифри «6». Крім того, саму по собі акцію «загальної ідентифікації» вони розглядають як провісник «кінця світу», посилаючись при цьому на Біблію. Дійшло до пікетів. Їх виставляли перед будинками адміністрації Президента та Кабінету міністрів з вимогою врегулювати проблему. Питання вже детально обговорювалося на засіданні Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій. Скидається на те, що й Кабінету міністрів доведеться сказати з цього приводу своє слово.

Прокоментувати ситуацію ми попросили Василя СЕРЕДУ, першого заступника голови Держкомітету України у справах релігії.

— У листопаді минулого року в Почаєві відбувся Священний Синод Української Православної Церкви, де було визнано, що ідентифікаційний номер не є «печаттю Антихриста». Отже, немає підстав для того, щоб вимагати звільнення від реєстрації в Державному реєстрі й отримання ідентифікаційних номерів. З іншого боку, якщо комусь не подобаються три цифри «6» у правих 5-ти розрядах ідентифікаційного номера, він може письмово звернутися до податкової адміністрації за місцем проживання з проханням замінити номер на інший.

Незабаром використання ідентифікаційного номера забезпечить оперативний обмін даними про фізичних осіб між інформаційними системами різних відомств. До слова, така система реєстрації громадян давно прижилася в багатьох країнах з розвиненою економікою. Однак нікому в голову не приходило пов'язувати це з тим, що сказано в Біблії.

А перейти на альтернативну форму, про яку просять віруючі, неможливо, повідомили у прес-центрі Державної податкової адміністрації, оскільки для цього довелося б створювати окрему програму за чималі гроші.

До речі, широкій громадськості загалу ще не відомий жоден випадок, щоб хтось із священнослужителів або керівників релігійних організацій офіційно й привселюдно відмовився взяти ідентифікаційний номер.

Ще б пак! Адже без нього зарплату, пенсію не отримати, рахунок у банку не відкрити, не здійснити акт купівлі—продажу, не скористатися нотаріальними послугами тощо.

Так звідки вітер віє? Поки не відомо. Заяви, що надходять до податкових органів, як брати-близнюки. І за змістом, і за зовнішнім виглядом. Часом до стандартного тексту на стандартному папері просто вписано ім'я автора заяви.

Світлана БОЛОТОВА.

Митниця

Долари в іграшці

На станції «Хоробичі» Чернігівської області під час митного контролю потяга «Сімферополь—Мінськ» увагу привернула внутрішня начинка гумової іграшки — білий порошок. При детальнішому огляді з'ясувалося, що сам собою порошок жодного інтересу не становить і використаний тільки для того, щоб краще сховати іншу річ, а саме — $ 1000. Як пояснила О., провідниця вагона, мешканка Мінська, коробку з дитячими речами її попросили перевезти до Гомеля за винагороду. Про приховані там долари вона не знала.

Своїми діями О. порушила статтю 115 Митного кодексу України, що передбачає притягнення до адміністративної відповідальності, а саме накладення штрафу та конфіскація предметів — об'єктів правопорушення.

Цукор під квасолею

За три місяці нинішнього року Чернігівською митницею заведено 32 кримінальні справи на суму більш як два з половиною мільйона гривень (торік за аналогічний період — 4 справи) та близько 300 адміністративних справ про порушення митних правил.

У трьох справах порушення митних правил спричинив цукор. Причому, в досить великій кількості — щоразу по 200 мішків. Порушники намагалися вивезти цукор до Росії. У двох випадках 22- та 26-річні мешканці Вінницької області збиралися провезти його через митний пост «Сеньківка», приховавши від митного контролю. Автомобілі «КамАЗ» заїхали на пост уночі. Під час проведення обов'язкового письмового декларування громадяни вказали вантаж «квасоля» та представили всі необхідні документи. Але під час ретельної перевірки митники виявили під мішками з квасолею приховані мішки з цукром. Іншим разом 200 мішків цукру було затримано митною вартою в Щорському районі. Його везли в об'їзд митного поста.

Світлана СТРИЖАК,
старший інспектор прес-служби, Чернігівська митниця.

«Прадід», сучасніший за «онуків»

Дозволимо собі цю певну метафоричну вільність, оскільки ювіляр її виправдовує. Провідний український інформаційно-культурологічний навчальний заклад, Харківська державна академія культури, лише за «паспортом» відзначає невдові поважну дату — 70 років. А за духом, реформаторською вдачею та неозорими можливостями вуз здасться сучаснішим за своїх «нащадків» — молодші навчальні заклади, до народження яких причетна харківська альма-матер.

— За минулі десятиліття, — розповідає ректор державної академії культури, академік **В. Шейко**, — наш навчальний заклад відкрив дорогу до професії дуже багатьом відомим і шанованим діячам культури. Досить зазначити, що за роки існування академія підготувала понад 35 тисяч фахівців соціально-культурної сфери; 80 відсотків сьогоднішніх організаторів культурного життя України — це наші випускники.

— Ювілей завжди є приводом для того, щоб розкласти життя «по полицях», повернутися до витоків, аби осмислити власну історію.

— Якщо говорити про першовитоки вузу, то його історія виявиться тривалішою за формальний «вік». Ще 1925 року при Харківському інституті народної освіти започатковано факультет з підготовки працівників культури. Саме на його основі чотирма роками пізніше було утворено Харківський інститут політичної освіти, як він тоді називався. Вуз пройшов довгий еволюційний шлях і вже з 1936-го мав назву Український бібліотечний інститут. Головним чином як навчальний заклад бібліотечного профілю вуз існував до 1964 року. А відтоді став інститутом культури і до кінця 80-х років готував фахівців для бібліотек та клубних працівників масового напряму.

Вуз, можна сказати, має «дітей», наприклад, Київський університет культури та мистецтв. Маємо «онуків». Рівненський державний інститут культури (нині — Гуманітарний університет) теж має завдячувати своєю появою харківському вузу. Є і «правнуки» — Миколаївська філія, що існує й досі.

— Останнім часом вуз докорінно змінився. Не запитуємо, як вдалося провести радикальні позитивні зрушення в умовах всеохоплюючої фінансово-економічної кризи, хай це залишиться «секретом фірми». Однак розмови про нові спеціальності нам не уникнути.

— За 10 останніх років нам вдалося в 6 разів збільшити кількість спеціальностей! До свого 70-річчя вуз прийшов, докорінно реформувавши саму суть підготовки фахівців, а не лише отримавши четвертий рівень акредитації та статус академії.

Одним з перших навчальних закладів ми виграли декілька грантів міжнародних організацій, отримали (а дещо придбали й на свої кошти) десятки сучасних комп'ютерів, відкрили сім комп'ютерних лабораторій і вже 4 роки працюємо з Інтернетом. А днями першими у Харкові презентуємо відкриту комп'ютерну бібліотеку з виходом в Інтернет. Подібні речі навіть у Європі я побачив не так вже й давно.

Дивіться: така фундаментальна для вузу спеціальність, як бібліотекознавство і бібліографія, нині вже зовсім не та, що була у 40 — 60 роки. Тепер фахівець має володіти комп'ютером, оперувати сучасними технологіями, знати принаймні одну іноземну мову —аби вміти віднайти в інформаційному просторі глобальної комп'ютерної мережі потрібні документи.

Не менш молодий факультет культурології — йому п'ять років. Тут готують науковців-культурологів, фахівців з етнокультурології, викладачів з української та світової культури. Кафедри, створені з цього напряму в інших вузах, формуються нашими фахівцями. Будь-яка освіта неповноцінна без культурологічних знань — такою була наша позиція, коли ще за часів СРСР ми «пробивали» цей факультет. Тепер консультуємо щодо відкриття подібних спеціальностей інші вузи, проводимо на своїй базі семінари, маємо центр підвищення кваліфікації...

Істориків-музеєзнавців теж готує згаданий факультет. Уявіть собі, в Україні понад 700 музеїв, а фахівців для них до останнього часу не готував жоден навчальний заклад! Ми виправляємо ситуацію і можемо пишатися: серед директорів музеїв уже є наші випускники.

Третій напрям — соціальні працівники та соціальні педагоги. Це спеціалісти, які працюють із тими людьми, хто потребує духовної або фізичної реабілітації. За кордоном, ви знаєте, для людей з різними вадами існують і спеціальні державні та громадські заклади, і духовні. У нас же нічого подібного не було. Це непочатий край роботи.

Модна та цілком конкурентоспроможна спеціальність, котру охоче вибирає молодь, — менеджери-економісти соціокультурної сфери, попит на яких зростає. Тому академія розпочала підготовку ще й менеджерів міжнародного туризму.

Лише два роки існує в академії режисерсько-хореографічний факультет. Фактично він продовжує підготовку тих, хто має театральну чи хореографічну освіту і хоче здобути спеціальність режисера театру, шоу, масових видовищ тощо.

Кінотелемистецтво — теж нова спеціальність. Вона передбачає підготовку кадрів для телебачення. Сьогодні ця сфера дуже важлива, адже телевізор дивиться і старий і малий. Телебачення формує світогляд, громадську точку зору, це потужний засіб впливу. Від того, як працюватиме телебачення, залежить і те, якими будемо ми — економічно, духовно, морально, ментально... Проте на сотні студій у нас жодного професіонала! Усі самоучки, прийшли з різних галузей, більш чи менш талановиті. Комусь треба прорвати блокаду, чому б не нам? Тим паче, що маємо досвід цього: так само ми стали першопрохідцями в хореографічному мистецтві. Коли починали, у вузі не було жодного фахівця з вищою хореографічною освітою! А тепер — кілька десятків хореографів, які працюють і в бальній, і в сучасній, і в народній хореографії. Наші колективи визнано в різних куточках світу. Театр танцю «Заповіт», приміром, за п'ять років виступив в 22 країнах, і менш як гран-прі ніде не отримував. А це ж, окрім іншого, ще й велика навчальна лабораторія. І таких шкіл у нас декілька.

Молодий факультет — народного музичного мистецтва (хоч історія його починалася з 50-х років). Артисти, виконавці, диригенти оркестрів та ансамблів різних напрямів, естрадні співаки «карбуються» саме тут. Хто не знає естрадно-симфонічного оркестру та академічного хору під орудою професорів Литвинова та Ірхи? Наші випускники блискуче виступають на кращих сценах України, готують цікаві програми для близького й далекого зарубіжжя. За останні 20 років ми підготували кадри для 38 країн світу. Серед них і нинішні міністри культури.

— Харківська академія культури є також визнаною в Україні методологічною базою...

— Так, ми маємо власну аспірантуру, докторантуру, дві унікальні для України спеціалізовані ради по захисту кандидатських та докторських дисертацій. За останні вісім років у два з половиною рази збільшили кількість викладачів з науковими ступенями та вченими званнями. Під дахом академії діє потужне навчально-методичне об'єднання — Асоціація вузів України: вона готує спеціалістів для культурологічної галузі більшості регіонів України, серед них і Крим.

— Тож не дивно, що Харківською академією цікавляться і зарубіжні партнери...

— Ми налагодили справді-таки потужні міжнародні зв'язки. Насамперед контактуємо зі спорідненими вузами Німеччини, Данії, Нідерландів, Великобританії, Бельгії, Угорщини, США. Щойно від'їхала делегація з Польщі на чолі з головою Асоціації недержавних вищих навчальних закладів Польщі. За угодою ми створили спільний міжнародний навчально-науковий центр з підготовки фахівців, які отримуватимуть не лише український диплом, а також і польський. А це досить привабливо, бо Польща має визнання свого диплома в інших країнах Європи, тобто ми безпосередньо інтегрувалися у європейський простір.

Ми сьогодні, мабуть, єдині у своїй системі, хто є членом декількох міжнародних асоціацій: федерації бібліотечних асоціацій та установ IFLA, що об'єднує близько 70 вузів з усього світу, міжнародної асоціації бібліотечно-інформаційної освіти та бібліотек BOBCATSSS, європейської асоціації бібліотечної та інформаційної освіти й наукових досліджень EVCLID, яка налічує 48 вищих навчальних закладів Європи.

Інесса КРИКЛИВА.

Харків.

Оголошення

Повідомлення про скликання загальних зборів акціонерів відкритого акціонерного товариства «Овруцький хлібозавод»

Шановний акціонер!

Повідомляємо, що згідно з рішенням правління перші загальні збори ВАТ «Овруцький хлібозавод» відбудуться 8 липня 1999 р. за адресою: м. Овруч, вул. Радянська, 46, у приміщенні будинку культури.

Початок о 12.00.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів.
2. Звіт голови правління про роботу ВАТ «Овруцький хлібозавод» за звітний період.
3. Звіт голови ревізійної комісії про проведену роботу за звітний період, висновок ревізійної комісії щодо річного звіту та балансу, звіт головного бухгалтера.
4. Обрання спостережної ради.
5. Обрання голови та членів правління.
6. Обрання ревізійної комісії.
7. Внесення змін та доповнень до статуту ВАТ.
8. Затвердження положень спостережної ради, правління ВАТ, ревізійної комісії.
9. Затвердження незалежного реєстратора для ведення реєстру власників цінних паперів товариства.
10. Порядок розподілу прибутку ВАТ «Овруцький хлібозавод». Нагадуємо, що відповідно до вимог ст. 43 Закону України «Про господарські товариства» ви маєте право не пізніше як за 30 днів до дати проведення зборів надати свої пропозиції щодо порядку денного.

Правління звертається до вас із проханням взяти участь у зборах особисто або шляхом видачі відповідного доручення будь-якій особі, обраній на ваш розсуд.

Для того, щоб мати право брати участь та голосувати на зборах ви або ваша довірена особа мають зареєструватися. Реєстрація учасників зборів відбуватиметься за місцем проведення зборів. При собі мати: документ, що посвідчує особу; для представників акціонерів крім того, доручення на право участі у зборах.

Початок реєстрації 8 липня 1999 року о 9.00, закінчення об 11.30 (за 30 хвилин до початку зборів).

Телефони для довідок:
3-33-41, 3-32-96.

До відома громадськості

*Товариство з обмеженою відповідальністю фірма «**Агротехбізнес**» звернулося до Національної комісії регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії за нерегульованими тарифами на території України.*

Почтова адреса:
310012, місто Харків,
пров. Лопанський, б.10.
Телефон/факс:
(0572) 21-56-98.

Правління відкритого акціонерного ***товариства «Солонянська сільгосптехніка»*** повідомляє акціонерів ВАТ «Солонянська сільгосптехніка» про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 12 липня 1999 року о 12-й годині за адресою: 322181, Дніпропетровська область, Солонянський р-н, Жданове, вул. Молодіжна (в приміщенні середньої школи).

Порядок денний: 1. Звіт правління, ревізійної та спостережної ради про роботу і підсумки діяльності у 1998 році. 2. Затвердження напрямів діяльності ВАТ щодо виходу з фінансової кризи в 1999 році. 3. Вибори членів правління. 4. Різне, Реєстрація учасників зборів 12 липня 1999 року з 10.00 до 11.30. Учасники зборів повинні мати: 1. Документ, який посвідчує особу. 2. Доручення на право участі у зборах.

Поправка до інформації про діяльність ВАТ «Тернопільське об'єднання «Текстерно», надрукованої 23 квітня 1999 року

Основні фінансові показники	рік звітний	рік попередній
1. Виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	29259	17594
2. Балансовий прибуток (збиток)	— 15621	— 9511

Фирма «Ирбис» сообщает об утере трех бланков приходно-кассовых ордеров:

серия 01 АЇ № 495738
серия 01 АЇ № 495740
серия 01 АЇ № 495741

Считать бланки с вышеуказанными номерами недействительными.

Арбітражний суд Донецької області (340105, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справу № 5-100 Б про банкрутство шахти ім. Карла Маркса п/о «Орджонікідзевугілля», розташованої: м. Єнакієво, Донецької області, р/р 26001301635042 АК ПІБ м. Єнакієво, МФО 334215, код 00175627.

Арбітражний суд Донецької області приймає заяви кредиторів та можливих санаторів протягом місяця від дня публікації оголошення.

Неткані матеріали — особливі властивості та розширена сфера використання. ***Це — синтапон, ватин, основа під лінолеум, штучна шкіра та столова клейонка, технічна серветка, прикладні матеріали, фільтрувальні полотна, меблево-декаративні матеріали та ін.***

Довідки: тел./факс:
(0362) 24-50-90, 24-75-17, 24-57-11.

Арбітражний суд Чернігівської області (250000, м. Чернігів, вул. Леніна, 43) порушив справу № 9/102 б про банкрутство ТОВ «Регіо-Чернігів» (250000, м. Чернігів, вул. Леніна, 17, р/р 260033010125 в АБ «Чернігівбанка», МФО 353489 код 14234196).

Кредиторам звертатися протягом місяця до арбітражного суду.

Арбітражний суд Чернівецької області (274010, м. Чернівці, вул. Кобилянської, 14) порушив справу № 6/44-47/б про банкрутство Карапчівського ССТ (275550, с. Карапчів, Глибоцький р-н, Чернівецька обл. р/р 26003000110001 в Ощадбанку м. Глибока, МФО 356356, код 21412439.

Кредиторам звертатися протягом місяця до арбітражного суду.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б-р. Пушкина, 34) возбудил дело № 18/16-Б о банкротстве Управления материально-технического снабжения производственного объединения «Орджоникидзеуголь» (г. Енакиево Донецкой области, ул. Третьякова, 72, р/с 205017, счет финансирования 11184101 в АК ПИБ г. Енакиево Донецкой области, МФО 334215, код предприятия 00183204).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушив справу про банкрутство торгової виробничо-комерційної фірми «Черемшина» (юридична адреса: м. Яремча, вул. Свободи, 93, Яремчанське відділення УСБ, розрахунковий рахунок № 2600230012208, МФО 3361149).

Претензії можливих кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд м. Києва порушив справи про банкрутство:

1. ТОВ «КФ-Інвойс» (м. Київ-139, вул. Братиславська, 50, р/р 26004301110405 у Лівобережному відділенні ПІБ м. Києва; код 25266377, справа № 19/201 від 08.04.99 р.).

2. ТОВ «Еліта ЛТД» (м. Київ-166, пр. Лісний, 43, кв.207; р/р 26006301110191 у Лівобережному відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322119, код 21519568, справа № 19/202 від 08.04.99 р.).

– Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

У номер

✔ **Саки**

Мер — професія ризикована

Вчинено замах на мера кримського міста Саки Володимира Шевцова. Кілер, а це був молодий чоловік, чекав на мера біля під'їзду. Побачивши спрямовану на нього зброю, Володимир Шевцов кинувся на зловмисника й вибив її з рук злочинця. Той втік, а мер, вистрілив у повітря і вирушив з пістолетом до міліції. Кілера знайшли за сім хвилин. Йому 21 рік, мешкає в передмісті Сімферополя. За фактом замаху порушено кримінальну справу. Володимир Шевцов припускає, що напад може бути пов'язаний зі знищенням злочинного угруповання Протасова й припиненням діяльності великої фірми, яка незаконно займалася скуповуванням кольорових металів. В обох випадках Володимир Шевцов займав активну позицію. До речі, це вже третя спроба замаху на його життя.

✔ **Івано-Франківськ**

Свято прапора з прапором

У селі Воскресінці Коломийського району відбулося свято державного прапора за участю керівників органів влади і делегацій із області. Воно має свою історію. Десять років тому, ще за часів тоталітарного режиму, в селі відкривали пам'ятник Тарасові Шевченку, і тоді громада вперше підняла національний прапор. До прапороносців поквапилися «хлопці в цивільному», але прапор передали з рук у руки і зберегли. Коломиянин Петро Бабинюк не раз їздив з тим прапором у східні регіони України, щоб будити там національну свідомість, зберігає його як святиню й донині... Голова облдержадміністрації Михайло Вишиванюк видав розпорядження про проведення свята державного прапора у всіх районах Івано-Франківщини.

✔ **Миколаїв**

Діти зрадили подарункові. Дякуємо!

Нещодавно наша дитячо-юнацька спортивна школа для дітей-сиріт отримала від Всеукраїнського благодійного фонду сприяння розвитку фізкультури і спорту форму, взуття, інвентар. Ви бачили б, як діти раділи, розглядаючи подарунки! Не часто на їхніх обличчях можна побачити усмішки, а тут вони просто розквітнули. І ми, тренери, вдячні президентові фонду Іванові Никифоровичу Федоренку, директорові фонду Вадимові Олександровичу Костюченку, його заступникові Олегові Олександровичу Кривцеві за виявлену турботу про дітей, які обділені батьківським теплом. Щира їм подяка!

✔ **Фотофакт**

На шахті «Лутугінська» державної холдингової компанії «Луганськвугілля» відкрито новий пусковий комплекс, фактично нову шахту, виробнича потужність якої 150.000 тонн вугілля на рік. Цього року планується ввести в експлуатацію ще один пусковий комплекс, що дасть змогу шахті впевнено працювати з 2000 року з потужністю 600.000 тонн палива на рік.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Зігріють сонце, вода й вітряки

Перспектива

У Криму завершено головну частину проекту енергетичного плану автономії до 2010 року. Його здійснення фахівці вважають реальним ще й тому, що на розробку енергетичного балансу півострова ЄС в рамках програми ТАСІС виділено 1 млн. 300 тис. екю.

У проекті, який вирізняється комплексним підходом і передбачає розширення видобутку газу і нафти, значне місце посідають нетрадиційні джерела енергії, використання яких на сонячному півострові має неабиякі перспективи.

Крім уже започаткованих об'єктів переробки вітрової і сонячної енергії, розвиватимуться і геотермальні станції.

Уже реалізовано кілька демонстраційних об'єктів у сфері енергозбереження. Один із них діє в сімферопольській СШ № 1. В Ялтинському пансіонаті «Дружба», що досі працював на сезонному режимі, незабаром з'являться сонячні колектори, вдвічі потужніші за сімферопольські.

В євпаторійському санаторії «Чайка» для обігріву приміщень використовують підземні термальні води. В пансіонаті «Планета» і санаторії «Ювілейний» з допомогою нещодавно запущених геліоколекторів розв'язано проблему з гарячою водою. До речі, якщо спочатку їх купували за кордоном, то тепер навчилися виготовляти на місцевому дослідно-механічному заводі.

Три кримські великі підприємства — «Фіолент», «Південстальмонтаж», «Кримененергоремналадка» планують на створюваних тут СП виготовляти енергоощадні лампочки, електролічильники найсучасніших модифікацій.

Після реконструкції майже третину потрібної електроенергії даватиме і Сімферопольська ТЕЦ. За розрахунками французьких фахівців, необхідні інвестиції — для початку 60 тис. доларів — окупляться протягом п'яти років.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Співробітництво

А наш аналог дешевший

На вінницькому заводі «Аналог» розпочали складання мопедів з вузлів і агрегатів італійського й словацького виробництва.

Така кооперація, вважає директор підприємства Олександр Мізюк, має свої переваги: машини виходять дешевші від зарубіжних аналогів приблизно в 2—2,5 разу. Тому й попит на них великий. А головне — знову «ожили» порожні цехи, й люди отримали роботу.

Перші 50 машин передано в торгівлю. У такий само спосіб виготовляють тут і велосипеди (чотирьох типів, в тому числі й популярний нині гірський). Перші дві тисячі мопедів розійшлися вмить.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Спорт

Переможний «бриз» у динамівських вітрилах

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 26-й тур.

«Металург» Зп — «Таврія». 3:0. 5000. Чорнявський, 3, Топчієв, 8, Шищенко, 83, з пенальті. **«Прикарпаття» — «Металург» Д. 2:1.** 6 000. Мартинов, 36, Скидан, 88 — Покладок, 4. На 88-й хв. Скидан не реалізував пенальті. **ЦСКА — «Кривбас». 1:2.** 2 500. Кріпак, 39 — Римшин, 66, Пономаренко, 78. **«Ворскла» — СК «Миколаїв». 2:1.** 4 500. Онопко, 38, Головко, 47 — Юрченко, 78, з пенальті. На 78-й хв. з поля вилучено полтавця Костюка (фол останньої надії). **«Зірка» — «Металург» М. 0:1.** 4 000. Пантілов, 76. На 83-й хвилині кіровоградець Білозерський не реалізував пенальті. **«Дніпро» — «Динамо». 0:1.** 34 000. Дмитрулін, 23. **«Шахтар» — «Карпати». 1:1.** 15 000. Орбу, 9 — Мізін, 34. **«Нива» — «Металіст». 2:0.** 4 500. А. Капанадзе, 33, 87.

	В	Н	П	М	О
ДИНАМО	19	4	1	60—14	61
ШАХТАР	17	4	5	64—25	55
КРИВБАС	13	10	3	34—14	49
Карпати	12	9	4	43—26	45
Металург М	12	5	8	32—24	41
Металіст	12	5	9	27—29	41
ЦСКА	10	8	6	31—24	38
Металург Зп	11	3	11	41—39	36
Таврія	8	7	11	27—34	31
Зірка	8	6	11	22—29	30
Нива	7	7	12	25—33	28
Ворскла	7	5	13	25—36	26
Металург Д	6	7	13	25—42	25
Дніпро	6	4	14	17—35	22
ПРИКАРПАТТЯ	5	5	16	22—52	20
СК МИКОЛАЇВ	2	5	18	14—53	11

БОМБАРДИРИ: Шевченко («Динамо») — 16 м'ячів, Паляниця («Карпати»), Полтавець («Торпедо» Зп) — по 12.

Позавчора в Тернополі, либонь, було виголошено чимало добрих слів на адресу грузинського народу. І особливо схвально гомоніли про форварда тернопільського клубу Автанділа Капанадзе, два влучні удари якого принесли «Ниві» перемогу. Давненько ця команда не радувала прихильників. І от — переконлива перемога. Та ще й над «Металістом», який перед цим не знав поразок протягом 14(!) турів.

А от Віталій Дараселія — нащадок славного грузинського футбольного роду, — хоч і дуже старався, вийшовши на заміну в матчі армійців проти криворіжців, однак врятуватися ЦСКА не вдалося. Армійці відкрили рахунок, у другому таймі «Кривбас» провів дві результативні атаки. «Програли виграний матч», — із сумом сказав мені один з наставників киян Володимир Лозинський.

А от тренер криворіжців Геннадій Литовченко був у доброму гуморі.

— Ми серйозно налаштовані завоювати бронзові медалі, — сказав він. — Тому на кожний матч чемпіонату виходимо, мов на кубковий. Звідси й певна знервованість, напруження наших футболістів. Але вони — молодці, бо вирвали перемогу...

До речі, якщо «Кривбас» здобуде право виступати в Кубку УЄФА, то, за словами Г. Литовченка, суперників прийматиме вдома. На стадіоні «Металург» на повний хід йде реконструкція, яка має завершитись у потрібні строки.

Донецький «Шахтар» знову зазнав очкових втрат. На відміну від попередніх поєдинків, цього разу перемога від нього вислизнула не на останніх секундах. Але це, гадаю, не є втіхою для гравців, тренерів та їхніх прихильників. Тепер відстань між «Динамо» і «Шахтарем» — шість очок. До того ж, динамівці мають ще й дві зустрічі в запасі.

Щоправда, в наступному турі (22 травня) суперники зустрінуться в Донецьку. Але навіть успіх донечан вже нічого не змінить. Важко уявити, що динамівський вітрильник потрапить у «штиль» і не зможе в черговий раз першим увійти до «золотої» гавані. І тут, гадаю, доречно згадати слова Валерія Лобановського під час недавньої зустрічі з журналістами в Кончі-Заспі:

— Виграв у нас «Дніпро» в першому колі, нещодавно «Таврія» зіграла з нами внічию в Києві, — пригадав Валерій Васильович. — Нема слів, ці команди діяли дуже старанно. Але то був лише сприятливий збіг обставин для них. Ми тоді не реалізували багато моментів. Однак, що було з названими командами потім? Успіхи проти «Динамо» вони «видихали» протягом тривалого часу, чимало втративши...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

Геннадій Орбу хоч і забив м'яча у ворота «Карпат», проте його команда і цього разу не виграла

Фракція Комуністичної партії України у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття народному депутатові України Василенку Анатолію Стефановичу у зв'язку з тяжкою втратою — передчасною смертю дружини

Валентини Костянтинівни.

Комітет Верховної Ради України з питань будівництва, транспорту і зв'язку висловлює щире співчуття члену Комітету — народному депутату України Василенку Анатолію Стефановичу з приводу тяжкої втрати — смерті його дружини

Валентини Костянтинівни.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200320.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311090.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України